

refunderer kommunerne 50 pct. af visse nærmere fastlagte udgifter, udstrækkes til også at gælde andre rådgivere. Kommunerne stilles herved økonomisk frit i valget af rådgiver, idet valget ikke længere vil være påvirket af muligheden for at opnå refusion.

Konsekvensen af denne ændring antages at blive, at området for rådgivning i relation til byfornyelse og boligforbedring vil blive åbnet for private rådgivere. Det må forventes, at specielt mindre kommuner i højere grad vil anvende lokal arbejdskraft (arkitekter, ingeniører, advokater mv.). Det forventes, at der herved samlet set vil kunne skabes en reel konkurrence-situation inden for rådgivningsområdet.

Det må i fremtiden forventes, at den ekspertise, der i dag er opbygget i de godkendte selskaber, i højere grad vil kunne koncentrerer omkring arbejdet i de egentlige (tunge) byfornyelsesområder, hvor en bred viden og erfaring omkring byfornyelse er nødvendig for at nå de ønskede resultater.

Godkendelsen af de 5 nævnte selskaber opretholdes ifølge forslaget. Baggrunden herfor er ønsket om i videst muligt omfang at bevare den kontinuitet, der ligger i det eksisterende system. Det antages, at den viden og erfaring, der er opbygget i de godkendte selskaber, på denne måde bedst udnyttes og kommer byfornyelses- og boligforbedringsområdet tilgode.

Samtidig vil der blive mulighed for, at de godkendte selskaber kan få ændret vedtægter med henblik på at kunne gennemføre accessorisk virksomhed til de egentlige byfornyelsesopgaver. Denne ændring af praksis vedrørende vedtægtsgodkendelser skal ses som et modstykke til, at der med lovændringen åbnes for at andre private rådgivere bliver ligestillet med de godkendte selskaber på refusionsområdet. Gennem tilladelse til at udføre accessorisk virksomhed vil selskaberne således navnlig få mulighed for at påtage sig rådgivning over for kommunerne omkring tilvejebringelse mv. af lokalplaner. Kommunernes betaling for sådanne accessoriske opgaver til byfornyelsen vil som hidtil ikke – selv om de udføres af byfornyelses-selskaberne eller andre rådgivere – være omfattet af refusionsordningen vedrørende byfornyelsesforanstaltninger.

En forudsætning for godkendelse af eventuelle nye selskaber, vil - i overensstemmelse med hidtidig praksis - være, at de fungerer på non profit-basis. Denne praksis er baseret på, at selskabernes indtægt overvejende er baseret på kommunale opgaver.

Med de seneste ændringer i Byggestyrelsens cirkulære af 14. april 1989 om udbud af bygge- og anlægsarbejder er det tilsikret, at uhensigtsmæssigt sammenfald mellem bygherre-, rådgiver-, og entreprenørinteresser i tilstrækkeligt omfang er modvirket. Det vil bl.a. sige, at den, der yder teknisk og admini-

strativ bistand i forbindelse med nedennævnte bygherreopgaver, ikke må være entreprenør eller leverandør på arbejdet eller bistå nogen af disse med udformning af udbudsgrundlag, udbud, antagelse af bud, udformning af entrepriseaftale eller bygherrens funktions-, materiale- og kvalitetskontrol med byggeriet.

Ad III:

Forslaget, som skal ses i sammenhæng med det fremsatte forslag om ophævelse af de nuværende gårdrydningsbestemmelser i byggelovens § 15, indgår som et led i regeringens fortsatte bestræbelser på at smidiggøre og forenkle lovgivningen.

Af bemærkningerne til forslaget til ændring af byggeloven fremgår, at den gældende byggelov i § 15 indeholder en række bestemmelser om gennemførelse af gårdrydninger, hvorefter kommunalbestyrelsen kan påbyde rydning af det indre af en karre for eksisterende bebyggelse med påfølgende anlæg af et fælles friareal for karreens ejendomme.

Finansieringen af sådanne gårdrydninger sker efter reglerne i byfornyelsesloven.

I dag kan gårdrydninger imidlertid også gennemføres (og finansieres) i medfør af byfornyelseslovgivningen, og formålet er her det samme, nemlig rydning af det indre af en karre med efterfølgende anlæg af et fælles friareal for bebyggelsens beboere. Disse gårdrydningsbeslutninger kan – hvadenten de agtes gennemført i forbindelse med andre byfornyelsesforanstaltninger eller som »enkelstående« gårdrydninger - kun tilvejebringes gennem den i § 9 foreskrevne procedure.

Da det må anses for mest hensigtsmæssigt, at gårdrydninger fremover finder sted i forbindelse med den almindelige planlægning vedrørende byfornyelse, foreslås det, at den enkeltstående gårdrydningsbestemmelse i byggelovens § 15 ophæves, så friarealforbedringsområdet fremover kun reguleres af én lov, nemlig byfornyelsesloven.

Byggelovens regler om gårdanlæg indeholder ikke bestemmelser om en forudgående offentlighedsprocedure. Kommunalbestyrelsen kan således uden forudgående kontakt til beboerne påbyde gårdrydning. Det er dog den generelle opfattelse, at der i praksis forhandles med de berørte parter, inden der gives påbud om gårdanlæg, ligesom der i almindelighed kun påbydes gårdanlæg, hvis der i det væsentlige er enighed herom blandt ejere og beboere.

Det tilføjes, at det som vilkår for et eventuelt påbud har været et krav efter byggeloven, at der af kommunen har været udarbejdet en detaljeret samlet plan, der har angivet indretning af fællesarealer, herunder renovationsforhold, redningsmuligheder for brandvæsenet mv.